

φειλε, τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος· ἀλλ' ὁ λαὸς, ὡς δὲν ὤφειλεν, ἔδειξεν εἰς τὸν πολὺν τύπον τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος. Ὑπεράνω τοῦ κυριάρχου λαοῦ πέρασε διὰ μαγείας χρυσοῦν σύννεφον ὡς ὁ ἐπικλυδωνοδότερος τῶν πειρασμῶν, ἀλλὰ δὲν τὸν ἔβασε. Μπορεῖ νὰ διελυθῇ τὸ σύννεφον εἰς χρυσοῦν ψιχάλισμα διὰ μερικῶν κόλπου, καὶ τώρα ἴσως δυσχερστοῦναι οἱ καλλιωπισταὶ ὅτι ἀντὶ χρυσοῦς βροχῆς θὰ ἔχουν μόνον τὴν ἀθηναϊκὴν σκόνην, ἀλλὰ τὸ χρυσοῦν αὐτὸ ψιχάλισμα ἐμίανε μόνον τοὺς μυσαροὺς, πολλοὶ δὲ ἀναγκασθέντες νὰ δεχθῶσι τὸ στίγμα ἐλάφρυναν αὐτὸ κατὰ πολὺ, ἀρνηθέντες νὰ δώσωσι τὴν πωληθεῖσαν ἥδη ψῆφόν των. Καὶ προδόντες τὴν ἀτομικὴν πίστιν δὲν ἐπρόδωσαν τὴν ἐθνικὴν πίστιν.

Εἰς τὸν ἀθηναϊκὸν λαόν, ὡς εἰς εὐπιστον κόρην τὴν προδοσίαν τῆς τιμῆς διὰ τοῦ χρήματος, ἐπρότειναν οἱ χρυσοκάνθαροι οὐδὲν πλέον, οὐδὲν ἐλαττον, ἀλλ' ἢ νὰ ἐξαγοράσουν τὴν ἐθνικὴν προδοσίαν ἐν τοῖς δημοτικοῖς. Καὶ κατόπιν θὰ ἐξηγόρουζον τὴν προδοσίαν τοῦ ἐν τοῖς ἐθνικοῖς. Διὰ τίνος μέσου θὰ ἐξελέγετο ὁ Μελάς ἀλλ' ἢ διὰ τοῦ χρήματος; Διὰ τί δὲν ἐκαλλιέργει τὴν ἐκλογὴν τοῦ πρὸ ἐνός, πρὸ δύο, πρὸ τεσσάρων ἐτῶν, ὅπως πράττουσι πάντες οἱ εἰς τὴν πολιτικὴν κατερχόμενοι; Διότι ἐνόμιζεν ἐν τῇ ἀφελείᾳ τοῦ ὁ ἄνθρωπος ὅτι θὰ χύσῃ τῆς παραμοναῖς· ὀλίγαις χιλιάδεις εἰς τὴν ἀγοράν καὶ θὰ πάρῃ τὴν ἐκλογὴν. Ὁ δὲ λαὸς τῷ ἀπῆντησεν ἀκριβῶς διότι ἔχυσε τῆς χιλιάδεις αὐταῖς, τὸν κατήντησε νὰ κυλισθῇ ἐντὸς τῆς κάλπης μαζὺ μὲ τὸν Μενιδιάτην!

* * *

Ἐὰν λάβωμεν δὲ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸν κ. Μελά, πλὴν τοῦ κόσμου τῶν Ὁμογενῶν, τοῦ κόσμου τῶν Τραπεζίτων, τοῦ κόσμου τοῦ Χρηματιστηρίου, ὑποστηρίζει καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως δι' ὅλης τῆς ἐπιτροπῆς τῶν πέντε ὑπουργείων, πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ λαὸς τῆς πρωτεύουσας ἔδειξε χθὲς δύναμιν ἥτις ἀδύνατον νὰ μὴ φανῇ εὐεργετικὴ εἰς τὸ μέλλον. Ἡ ἐξουδετέρωσις τῆς πλουτοκρατικῆς δυνάμεως ὑπὸ τῆς ψῆφου τῆς πρωτεύουσας εἶνε γεγονός ὅπερ ἀδύνατον νὰ μὴ ἐπιρράσῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ μέλλοντος. Ἐτήρησε χθὲς ἀνέπαφα εἰς πᾶς χεῖράς του ὁ λαὸς τῆς πρωτεύουσας καὶ πολλὰ ἄλλα εὐτυχῶς ἐπαρχίαι τὰ ἐκλογικὰ του δικαιώματα καὶ τοῦτο σημαίνει πολὺ καὶ θὰ σημανῇ περισσότερο διὰ τὸ μέλλον. Τὰ ἔθνη ἀπειλοῦνται ὅταν ἡ πολιτικὴ δύναμις συγκεντροῦται εἰς χεῖρας ὀλίγων. Ἀλλ' ἐν ὅτῳ ἀμέριστον διαθέτῃ καὶ διαχειρίζεται αὐτὴν ὁ λαὸς, τὰ ἐνστικτὰ τῆς αὐτοσυντηρητικῆς εἶνε τόσο καταβλητικὰ, ὥστε νὰ τὰ διαχειρίζεται πάντοτε ἐπ' ἀγαθῷ. Ἡ νίκη τῆς πρωτεύουσας εἶνε νίκη ἐθνικὴ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν. Εἶνε τόσο νίκη ἡθικὴ, ὅσον καὶ νίκη ἐθνικὴ. Ὁ χρυσὸς ἐταπεινώθη, ἐταπεινώθη ὁμως καὶ ἡ πλουτοκρατία συνασπισθεῖσα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Τρικούπη. Κακὸν προμῆνυμα αὐτὸ διὰ τὴν παντοκρατορίαν ἣν ἐξήτησε νὰ στηρίξῃ ἐπὶ τῶν συμφεροντῶν τῶν ὀλίγων. Δυνάτὼν νὰ παραδίδονται αἱ πρεσβείαι λάφυρα εἰς τὴν συνάλλaxyν· ἀλλὰ δὲν παραδίδονται καὶ τὰ αἰρετὰ ἀξιώματα, διότι αὐτὰ εἶνε σημαῖαι καὶ σημαῖας δὲν ἐσυνείησε νὰ παραδιδῇ ὁ λαὸς τῆς πρωτεύουσας. Οἱ πλανηθέντες, ὅς ἀνοιξῶσι τοὺς ὀφθαλμούς των καὶ ἀς ἐξιλεώσωσι τὸ ἐγκλημα τῶν· διότι, μετὰ τὴν νίκην των, νικηταὶ καὶ ἡττηθέντες· ἐσμέν ἀδελφοί. Καὶ αὐτὸς ὁ κ. Μελάς ἀς βαπτίσῃ τὴν ψυχὴν του εἰς τὴν τρομερὰν ἡτταν ἣν ὑπέστη, διότι ἡ ἡττα αὐτὴ εἶνε ἰκανὴ νὰ τὸν ἐξαγνίσῃ, ἐνῷ ἡ νίκη θὰ τὸν ἐρύπαινε μέχρι συντελείας τοῦ δόγματος του. Τὸν λυπούμεθα καὶ τοὺς λυπούμεθα, καὶ ἴσως τοὺς παρῃ-

κράναμεν πέραν τοῦ δέοντος· ἀλλὰ ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἀληθοῦς δημοσιογράφου εἶνε τὸ σχηματίζειν ἐχθροὺς, καὶ ἡμεῖς ἐννοοῦμεν νὰ μείνωμεν πιστοὶ εἰς τὴν ἐντολὴν ἣν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ λαοῦ.

Καλιβάν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὑψηλότετος ἀμύστακος σχεδὸν νεανίας, μὲ σεμνὸν ἐξωτερικὸν ἀνέλαβε νὰ περιαγάγῃ ἐπὶ τοῦ ἐνώπιον τῆς οἰκίας τοῦ κ. Τρικούπη πεζοδρομίου τενεκὲν ἡχηρότατον, ἀκτνοβολήσαντα ὅλας τὰς ἡχοῦς τῆς ἐκλογικῆς πρωτεύουσας εἰς τὸ ἀριστοκρατικὸν οὐς τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

Αὐρον τὸ ἐσπέρα, τὸ «Ψάθινο Καπέλλο,» ἡ δημοτικὸ-τάτη τῆς θερινῆς αὐτῆς περιόδου κωμῶνία, παρασταθῆσεται ἐν τῷ θ' ἄτρῳ «Ἀπόλλωνος» ὑπὸ τοῦ Ἀλεξαδριανοῦ θιάσου καὶ κατὰ μετάφρασιν τοῦ φίλου μας κ. Α. Λεονάρδου, ὑποστηρικτοῦ θερμοῦ τῶν θεάτρων μας διὰ μεταφράσεως κατ' ἐκλογὴν ἔργων καλῶν τὰ ὅποια φέρουσι πάντοτε ἐν ἑαυτοῖς τὸ γούρι τῆς ἐπιτυχίας.

Η ΧΘΕΣ

Εἶδατε ποτε μαθήτριαν, προετοιμαζομένην διὰ τὰς ἐξετάσεις τῆς; Ὀλίγαι μόνον ἡμέραι τῇ ὑπολείπονται νόκτα καὶ ἡμέραν σκύβει ἐπὶ τῶν βιβλίων καὶ τετραδίων τῆς, ἐπιμελὲς καὶ φιλοτιμὸς· κατέστη σκαῖα, ὠχρίασε, δὲν ὀμιλεῖ. δὲν κοιμᾶται διὰ νὰ μελετήσῃ, καὶ κοιμᾶται διὰ νὰ ζνειρευθῇ τὴν φοβερὰν ἡμέραν τὴν φαντάζεται, καὶ τὰ γόνατά τῆς λύνονται· φαντάζεται τραυλίσματα, ἀποτυχίαν, λειποθυμίαν, κόλασιν· καθικετεύει, ἀξιοὶ παρὰ τῶν γονέων τῆς νὰ μὴ παρευρεθῶσι κατ' ἐλπίαν τὴν ἡμέραν... εἰς τὸ αἶσχος τῆς. Καὶ ὁμως ἀνατέλλει ἐκεῖνη μὲ τὸν ἴδιον καὶ αἱ ἄλλαι ἡμέραι ἥλιον, πρὸς μεγάλην ἀπορίαν τῆς, καὶ παρσιτάζεται πρὸ τῶν δημίων τῆς, καὶ ἐξετάζεται, καὶ ὁ τοῦ θαύματος! στέκεται ὀρθὴ εἰς τὰ πόδια τῆς, καὶ ἀπαντᾷ τολμηρότατα εἰς τὰ ἐρωτήσεις, καὶ δὲν τρέμει ἡ φωνὴ τῆς, καὶ περιδιδέπουσιν θρασέα τὰ βλέμματά τῆς, καὶ μειδιᾷ πρὸς τοὺς γονεῖς τῆς, καὶ ἀτακτεῖ μὲ τὰς συμμαθητριάς τῆς, ἐπιτυχάνει, ἐπαινεῖται, τελειώνουν τὰ βράσάν τῆς· ἐξέρχεται πτερωτῇ, ὅλη γέλοια, θύρυδος καὶ τρέλλα.

Ἄλλο. Ἐκεῖνος ὁ θεότρελλος ἐραστὴς σπαρταρᾷ, μονο-νοῦ ἐπιληπτικὸς, ὑπὸ τὴν προσδοκίαν μιᾶς συνεντεύξεως· μετὰ μίαν ὥραν θὰ ἴδῃ τὴν ἐκεῖνην του· ὦ! μὲ πόσῃ ἀγωνίᾳ μετρά τὴν ὥραν. Ἐντὸς τοῦ τεταραγμένου ἐγκεφάλου τοῦ ὁποῖος κόσμος ἀνακινῆται λογισμῶν καὶ παραλογισμῶν! Πόσα ἔχει νὰ τῆς εἴπῃ! Θὰ εἶνε εὐγλωττος ἔννοιά τῆς ὡς ὁ Περικλῆς, βροντερός ὡς ὁ κεραυνός, ἀτελεύτητος ὡς ὁ Δελφικὸς ἱερεὺς! καὶ ἐτι πλέον, ἂν τὴν συλλάβῃ ψευδομένην, ἂν... ἂν... ὦ! εἶνε ἔτοιμος νὰ γίνῃ καὶ Ὁθέλλος. Καὶ νά! ἡ ὥρα παρήλθεν, ἐφθασεν ἡ τρομερὰ στιγμή, καθ' ἣν παρίσταται ἡ παροιμιώδης συνέντευξις μεταξὺ Χίου ἐραστοῦ καὶ ἐρωμένης, ἡ ἐπὶ μῆνας καθ' ἐσπέραν ἐπαναλαμβανομένη, ὁ Χιώτης ρίχνει μίαν κουμπουριὰ ὑπὸ τὸ παρὰ τοῦ τοῦ: τὸ παράθυρον ἀνοίγεται:—Ἐσὺ εἶσαι Τζανῆ;—Ἐγὼ εἶμαι Λενιώ.—Καλὴ νύκτα, Τζανῆ!—Καὶ ὁ Χιώ-